

చరిత్రకంఠం - చరిత్రకథ

మార్క్స్ - మార్క్స

- డాక్టర్ లత

“డాక్టర్! ఈ వేళ నీవు చరిత్రకి రావా?”
అంది మిసెస్ కారల్ మార్క్సు.

“లేదు, ప్రియా! ఈ పుస్తకం పూర్తి అయ్యే వరకూ కొంచెం వదిలి పెట్టు” అన్నారు కారల్ మార్క్సు.

“మన సంతాన సహృదీకి, దరిద్రానికి కొణా నీవు చరిత్రకి రాకపోతేమే అని నేను ఆసక్తి వచ్చునా?”

“అన్యాయం. నేను చరిత్రకి రానిది ఈ పుస్తకాలు వ్రాస్తున్నప్పుడు మాత్రమే.”

“జర్మనీ నుంచి ప్రాన్సు, ప్రాన్సు నుంచి ఇంగ్లండుకూ వెళ్ళగొట్టుబడి, సరి అయిన తిండి లేక పడుతున్న బాధల్ని అధిగమించి, నీవు ఇంకా వాలుగు గంటలూ వ్రాస్తున్న ఈ పుస్తకాలు మానవాళికి ఉపయోగ పడినా, పడక పోయినా ఈశ్వరుడు ఉపయోగపడతాడని నా అభిప్రాయం” అంది మిసెస్ కారల్ మార్క్సు.

“కావచ్చు. కాకపోవచ్చు. ఈ పుస్తకాలు విలాస యుల ధనిక వర్గం నుంచి బడుగు ప్రజానీకాన్ని ప్రపంచ వ్యాప్తంగా విడుదల చేసే పుస్తకాలుగా కావాలి. కమ్యూనిస్టు మానిఫెస్టో.”

“పుస్తకాల పేర్లు నాకు తెలుసు. అతీతమైన దైవాన్ని గురించి నా ప్రశ్న.”

“నేను చరిత్రకి వస్తూ ఉండటమే నీ ప్రశ్నకు సమాధానం కాని, ఆసంఖ్యాక జనసందోహం తిన తిండి, కట్టు గుడ్డా, ఉండటానికి గూడూ లేక బాధ పడుతున్నప్పుడు వాళ్ళను మేలుకొలపటం మన బాధ్యత. అది ఈ శతాబ్దంలో విజయం కాకపోవచ్చు. కాని, మును ముందు ప్రపంచ జనాభాలో చాలా మంది సుఖ జీవనం చేసేందుకు ఈ పుస్తకాలు ఉపయోగ పడతాయి. అయితే, ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వం వల్ల కొన్ని బాధలూ ఉంటాయి-బ్యూరోక్రసీ, మాబోక్రసీ, సూడ్ కమ్యూనిజం లాటివి. కాని, ప్రజలు టిని అధిగమిస్తారని నా ఆశ” అన్నాడు కారల్ మార్క్సు.

మిసెస్ మార్క్సు నిట్టూర్చి, “నా కలాటి ఆశ ఏదీ లేదు. మనశ్శాంతి కోసం చరిత్రకి వెళ్ళడం తప్పు” అన్నది.

మార్క్సు మహాశయుడు లేచి, ఆమె తల వాల్చల్యంగా నిమరుతూ, “బేలగా మాట్లాడకు. నీ దైవ భావాన్ని నే నెన్నడూ అగౌరవ పరచలేదు. రాబోయే తరాల వారు అలాటి అర్థాలు తీస్తే తీయవచ్చు గాక! నేను చరిత్రని అగౌరవ పరిచను. అతి సంగ్రహంగా ఒక వాక్యంలో చెప్పాలంటే ప్రస్తుతం నేను భౌతిక సుఖ జీవిత నిర్మాణాన్ని మాత్రం దృష్టిలో ఉంచుకున్నాను. అయినా ఆహారం దొరికాక ఆధ్యాత్మికాన్ని గురించిన ఆలోచన. ప్రస్తుతం ధనిక వర్గానికి, మిగతా ప్రజానీకానికి జరుగుతున్న

యుద్ధం నా పుస్తకానికి మూలం. మతాన్ని కాదన వచ్చు కాని, దైవాన్ని కాదనను, చెలి! నాకు షేక్స్ పియర్ అభిమాన రచయిత. అలెగ్జాండర్ ద్యూమా కూడా అంతే. ఎప్పుడయినా ఆ మహాచయితల్ని అభిమానించిన వారు దెయ్యాల్ని, చేరబడుతున్నాడా నమ్మక తప్పదు. నేను నమ్మను, ఊరికే చదువు తున్నాను—అంటే ఎవరూ నమ్మరు. నరిగడా నవ్వు తారు. కాని, ప్రపంచంలో ప్రజాస్వామ్యం కోసం నా తపన. లోట్లు ఉన్నా సరే—ప్రజలే ప్రభువులు కావాలి” అన్నారు.

“సరే. భవిష్యత్తులో చరిత్ర మూత పడదని గారంటే ఇవ్వగలరా?”

“ఇవ్వగలను. దేశంలో వచ్చిన విప్లవసంతరం దేశ పునర్నిర్మాణ కాలంలో దైవాన్ని కొద్దిగా అశ్రద్ధ చేయవచ్చు, ముందు బ్రతకాలి కనక. కాని, ప్రియా! తరవాత కళ్ళీ, దైవాన్ని గురించి ఆలోచించక తప్పదు.”

(ఈ మధ్య రష్యోలో చరిత్రలు తిరిగి తెరిచారట. ఆ విషయం గురించి నే నొక రష్యన్ ను అడిగాను. ‘ఈ ఆరవ వేల సంవత్సరాల స్వాతంత్ర్యం మేము మా దేశాన్ని పునర్నిర్మించున్నాం. ఇప్పుడు దైవాన్ని గురించి ఆలోచించే తీరిక మాకు ఏక్కీంది’ అని ఆ క్రామేడ్ చెప్పితే నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయాను.)

“అప్పటికి మనం ఉండం” అంది మిసెస్ మార్క్సు, సాలోచనగా.

“చెలి! మన బిడ్డ మన కళ్ళ ముందే లేకుండా పోయింది కదా? ఆఖరికి కాఫీన్ కూ, చివరి వస్త్రానికి కూడా గతి లేకుండా పోయింది కదా? మన కడుపు శోకం ఎవరు తీర్చారు? అలాగే మనం పోతే తోకానికి

విచారమా? చాలా మంది సుఖంలోనే మన జీవిత సాఫల్యం ఉంది అనుకుందాం” అన్నాడు కారల్ మార్క్సు.

“ఏది కనపడదో దానికి కనపడే దానిలో సంబంధం ఉండదు అని నువ్వు వ్రాసిన దానికి ఆధ్యాత్మిక వాదం లక్షణాస్యం అనే అర్థం వచ్చే అవకాశం ఉన్నది కదా?”

“అది వక్ర నిర్వచనం, ప్రియా! నా జీవిత కాలం ఇంకా ముగియక మునుపే నేను చెప్పిన వాటికి అపార్థాలు కల్పించ బడుతున్నాయి. యార్మ్ నాలూ అంటే దళారి అని నా ఉద్దేశ్యం. భాగ్యసంతుడని భాష్యం. అదలా ఉండనీ. నీవు రాజమకూరిని. నా లాటి నిర్వాగ్యుడితో జీవించటం నీకు కష్టంగా లేదా?”

“లేదు. నీ తోటిదే నా బ్రతుకు. చరిత్రకి రావా?”

“సంగీతం మిటానికి రావాలనే ఉంది. కాని, ఈ పుస్తకం వ్రాస్తున్నాను కదా? ఒక వ్యక్తి తను వాస్తవికతల్ని అంటే అతనికి భాష రాదని నా ఉద్దేశం. సూడ్ తొత్తి కుటు తమరు చాలా పండితులని ఆసక్తివటం జరుగుతుంది.”

“నీవుకూడా ఈ ఇత్తుల్ని శక్తులు ఎట్లా పుట్టి నవి, ఎట్లా మారినవి అనే విషయం సరిగా వ్రాయ లేవు. ఎందుకంటే అవి ఆలోచనకు అందనివి కనక. కాని, నీకు భాష్యం చెప్పేవాళ్ళు నీవు చెప్పినట్లు చాలా విషయాలు వ్రాస్తారు. అనువాదకులు మరి పారాపాల్లు చేస్తారు. ఏది నిమయినా, డాక్టర్! నీవు దైవానికి ప్రతిహారం కాదు. నా కంటే చాలు” అన్నది మిసెస్ మార్క్సు.

“కాదు. నేను షేక్స్ పియర్ భిక్షుణ్ణి. నీ పాదాను దాసుణ్ణి. నీ బిడ్డలకు తండ్రిని. నీ జీవనకూ అంతే. కాని, నాకు ఈ పుస్తకాలు పూర్తి చేసే అవకాశం కల్పించు” అన్నారు కారల్ మార్కు.

“నీవు ప్రపంచంలో మాత్రం తత్వవేత్తవుగా ఆవిర్భవిస్తూంటే నీ ప్రయురాలి నాకు గౌరవం కాదా? నేను చరిత్రకి పోతాను. నీకు తీరిక అయి నప్పుడే నీవు వద్దువు గాని” అంది మిసెస్ మార్క్సు.

(రాధాకృష్ణన్ నించి, లక్ష్మీ రఘురాం నించి, సరివల్ల విశ్వనాథశాస్త్రి నించి, కారల్ మార్క్సు జీవితం నించి పై చిత్రకథకు ఆధారాలు దొరికనివి.)

